

[Peter Nielsen.]

blidt og mildt — at jeg er skeptisk, meget skeptisk.

Vi må også være forsigtige med ikke at forvirre begreberne, idet forslaget her har været kaldt „frivillig“ kildeskat over for regeringens forslag om tvungen kildeskat. Måske er udtrykket opfundet for ligesom at dulme lidt på det over for de mange konservative vælgere, der er utilfredse med deres partis negative holdning over for en egentlig kildeskat.

Nu vil indkomstskatter, uanset hvordan lovene laves, altid være tvungne, ellers kom der vist ikke mange ører ind. Det er altså så som så med det frivillige; men der kan vel findes en form, hvor man kan give folk valgfrihed med hensyn til, på hvilken måde de vil betale skat. Skal vi have flere skattesystemer, vil det imidlertid næppe fremme den administrationsreform, som de konservative efter min formening med en vis ret taler om; alt vil blot blive mere indviklet og knudret. Det vil også give større uretfærdigheder, idet skatteydere med dygtige revisorer og disponibel kapital ville kunne finde endnu flere udveje til at unddrage sig deres rimelige andel af samfundsudgifterne. Herved kommer vi ikke ind til ondet i vort nuværende skattesystem, men vil snarere gøre dette onde større.

For hvad er det, befolkningen har mod vort nuværende skattesystem? Selvfølgelig synes enhver, at han betaler for meget i skat; skønt vi vel er et af de lande, der har de laveste indkomstskatter, føles i befolkningen skatterne mere tyngende end i andre lande. Det skyldes vel især tre store skavanker ved vort skattesystem; for det første, at grupper af skatteydere kan unddrage sig deres rimelige del af skattebyrden på såvel lovlig som ulovlig måde. For det andet, at skatteevne og skattepligt ikke følges ad, og for det tredje, at man ikke er sikret mod ubehagelige overraskelser såsom buketter, bunden opsparing, ekstra skatter m. v.

Vi har nu dette forslag, som vel antagelig er ment som et oplæg til en art ny skatte-reform. Der er jo også fra forskellig side fremkommet skitser til såkaldte skatte-reformer. Der er vel dele i disse skitser, som vi alle må kunne blive enige om; således har jeg med interesse bemærket, at det

radikale venstre heller ikke synes om vore opsparingsordninger og ligesom vi er klar over, at det er noget af en illusion at tro, at de kan fremme den private opsparing. At vi som tidligere må revidere bundgrænser og proportionalgrænser, er klart, særlig hvis detail- eller meroms bliver indført. Vi skal også se på en ændret byrdefordeling mellem stat og kommuner. Men alt dette fjerner ikke de tre store hovedskavanker. Det eneste forslag, der virkelig går i gang hermed, er regeringens forslag om en egentlig kildeskat.

Grunden til, at man i dag kan snyde i skat, er først og fremmest, at vort nuværende skattesystem er for knudret, således at vore ligningsmyndigheder må bruge deres meste tid på ligegyldige bagateller. En kildeskat, der fritager store dele af befolkningen for selvangivelse, vil betyde, at ligningsmyndighederne får bedre tid til en effektiv ligning. Samtidig må ligningsvæsenet moderniseres, og selv om det ikke direkte vedrører kildeskatten, må skattegrundlaget også på anden vis gøres større, så de høje skatteprocenter kan nedsættes til gavn for dem, der i dag beskattes fuldt ud.

Ligesom alle andre lande må vi også ind på det princip, at skatteevne og skatte-svarelse følges ad. Forsvinder skatteevnen, hvis man altså kun har en indtægt, der svarer til bundgrænse og fradrag, ophører skattebetaling automatisk. Man skal ikke stå med hatten i hånden over for skattevæsen eller pantefoged. Kan man ved flid sætte sin indtægt i vejret, kommer man ikke som nu ud for senere ubehagelige overraskelser, for i dag skal der gå 6 à 7 år, før man svarer den normale ligevægtsskat af sådanne overarbejdspenge. Ved kildeskatten følges merindtægt, skat og skattefradragret ad, man betaler ligevægtsskatten og ikke mere med det samme, og man vil da opdage, at det trods alt er en forholdsvis mindre andel af indkomsten, end man i dag tror. F. eks. skal en sømand i dag op på en ret stor indtægt, før han skal svare mere end 35 pct. af overarbejdspenge i samlet kommune- og statskat.

Det tredje problem med de ubehagelige overraskelser vil også finde sin løsning ved oms og kildeskat. Vort nuværende system vil være anvendeligt i det lille, stillestående